

2 Le donne

(3 W.)

La misoginia è una caratteristica di molte società arcaiche, strutturalmente androcratiche. Omero presenta la guerra di Troia come conseguenza del tradimento di Elena, e in Esiodo troviamo una polemica aspra nei confronti delle donne, sia nell'episodio della creazione di Pandora (*Opere* 57 ss.), sia nell'ammonimento a non farsi sedurre da una donna πυγοστόλος, "dal sedere provocante", che "bisbiglia parole allettanti, mirando al tuo granaio"; la conclusione è: "chi si fida di una donna, si fida dei ladri" (*Opere* 373 ss.).

Nella satira contro le donne, il testo più ampio che ci sia giunto di Semonide, si traccia una tipologia dei difetti attribuiti al sesso femminile, facendo derivare dieci tipi di donne da altrettanti animali ovvero da elementi. C'è così la donna sudicia e pigra, che deriva dalla scrofa (vv. 1-6), quella astuta e cinica che deriva dalla volpe (vv. 7-11), quella curiosa e intrigante che deriva dalla cagna (vv. 12-20), quella inerte che deriva dalla terra (vv. 21-26), quella incostante che deriva dal mare (vv. 27-42), quella disubbidiente come l'asina (vv. 43-49), quella odiosa e ladra come la donnola (vv. 50-56), quella che si preoccupa esclusivamente della propria persona, nata dalla cavalla, e infine quella maligna e orribile che nasce dalla scimmia. Un tipo solo di donna è augurabile per un uomo, quella che Zeus ha creato dall'ape: lavoratrice e assennata, è una benedizione per il patrimonio e per la casa di chi ha la fortuna di trovarla e farla sua.

Nonostante questa rara eccezione, Semonide conclude il suo componimento, che dovrebbe essere quasi integro, proclamando che la donna è il peggiore tra tutti i mali che Zeus ha imposto al genere umano.

TESTIMONI ■ Stobeo 4, 22, 193.

METRO ■ trimetri giambici, consinizesi → ai vv. 1 e 7 (θεός), 18 (μυθεόμενος), 39 (θέρεος), 40 (φορεμένη), 43 (παλιντριβέος), 61 (ἀλεμένη), 74 (ἄστεος), 78 (δήνει), 86 (φιλέοντι), 97 (δοκέστιν), 102 (δυσμενέα), 104 (θεοῦ ἥνθρωπου).

χωρίς γυναικὸς θεός ἐποίησεν νόον
 τὰ πρῶτα. τὴν μὲν ἔξ οὐδὲ τανύτριχος,
 τῇ πάντ' ἀν' οἴκον βορβόρῳ πεφυρμένα
 ἄκοσμα κεῖται καὶ κυλίνδεται χαμαί·
 5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἴμασιν
 ἐν κοπρίησιν ήμένη πιαίνεται.
 τὴν δ' ἔξ ἀλιτρῆς θεός ἔθηκ' ἀλώπεκος
 γυναικα πάντων ἵδριν· οὐδέ μιν κακῶν
 λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·
 10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
 τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἄλλοιην ἔχει.
 τὴν δ' ἐκ κυνός, λιτοργόν, αὐτομήτορα,
 ή πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
 πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
 15 λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρᾳ.
 παύσειε δ' ἄν μιν οὕτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
 οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἔξαράξειεν λίθῳ
 ὀδόντας, οὐδ' ἄν μειλίχως μυθεόμενος,
 οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ήμένη τύχῃ,
 20 ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αύονὴν ἔχει.
 [...]
 τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἦ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ·
 τὴν μὲν γελᾶ τε καὶ γέγηθεν ήμέρην·
 ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἴδων·
 30 “οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωῖων γυνὴ
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων”
 τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὁφθαλμοῖς ἴδειν
 οὕτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε

ἀπλητον ὕσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,
35 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμίη
ἐχθροῖσιν ἵσα καὶ φίλοισι γίνεται·
ὕσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
ἔστηκ', ἀπήμων, χάρμα ναύτησιν μέγα,
θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
40 βαρυκτύποισι κύμασιν φορεομένη.
ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνὴ
δοργήν φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.
τὴν δ' ἔκ τε σποδιῆς† καὶ παλιντριβέος ὄνου,
ἡ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῆσιν μόγις
45 ἔστερξεν ὃν ἄπαντα κάπονήσατο
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
προνύξ προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ.
όμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἔλθοντ' ἔταιρον ὄντινῶν ἐδέξατο.
50 τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος·
κείνῃ γάρ οὕ τι καλὸν οὐδὲ ἐπίμερον
πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδὲ ἐράσμιον.
εὔνης δ' ἀδηνής ἐστιν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν περῶντα ναυσίη διδοῖ.
55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἵρᾳ πολλάκις κατεσθίει.
τὴν δ' ἵππος ἀβρὴ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
ἡ δούλι· ἔργα καὶ δύνη περιτρέπει,
κοῦτ' ἀν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
60 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἴπνὸν ἀσβόλην ἀλεξομένη
ἴζοιτ'. ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ρύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται,
65 αἱεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὃν θέημα τοιαύτη γυνὴ
ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,
ἢν μή τις ἡ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἢ,
70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαῖζεται.
τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὕπασεν κακόν.
αἴσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ
εἴσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
75 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα· κινεῖται μόγις·
ἄπυγος, αὐτόκωλος. ἢ τάλας ἀνήρ
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται
ὕσπερ πίθηκος· οὐδέ οἱ γέλως μέλει·

- 80 οὐδ' ἂν τιν' εὗ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρᾳ
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
ὅκως τι κῶς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
τὴν δὲ ἐκ μελίσσης τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνῃ γάρ οἴη μῶμος οὐ προσιζάνει,
85 θάλλει δὲ ύπ' αὐτῆς κάπαξεται βίος,
φίλη δὲ σὺν φιλέοντι γηράσκει πόσει
τεκοῦσα καλὸν κώνομάκλυτον γένος.
κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίνεται
πάσησι, θείη δὲ ἀμφιδέδρομεν χάρις.
90 οὐδὲ ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη
ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας·
τὰ δὲ ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
95 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μενεῖ.
Ζεὺς γάρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναικας ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν
ἔχοντι, τῷ μάλιστα γίνεται κακόν·
οὐ γάρ κοτὲ εὑφρων ἡμέρην διέρχεται
100 ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ τέλεται,
οὐδὲ αἷψα Λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέᾳ θεῶν.
ἀνὴρ δὲ ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον, ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
105 εὑροῦσα μῶμον ἐξ μάχην κορύσσεται.
ὅκου γυνὴ γάρ ἔστιν οὐδὲ ἐξ οἰκίην
ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεκοίατο.
ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
110 κεχηνότος γάρ ἀνδρός, οἵ δὲ γείτονες
χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὃς ἀμαρτάνει.
τὴν δὲ ἐκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναικα, τὴν δὲ τούτερου μωμήσεται·
ἴστην δὲ ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
115 Ζεὺς γάρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδην,
ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους.